

Obvodní soud pro Prahu 2

Francouzská 808/19
120 00 Praha 2

Sp. zn.: (nepředchází)

Žalobce: **Jan Šafránek**, nar. 25. 8. 1972
Hřibova 95
539 01 Hlinsko

Zastoupen: JUDr. Petrem Kočím, Ph.D., advokátem
Opletalova 1535/4
110 00 Praha 1
DS: cp7kgk3

Žalovaná: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti ČR**
Vyšehradská 424/16
128 10 Praha 2
IČ: 00025429

Žaloba

o náhradu škody a zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou nezákonným trestním stíháním, vazbou a výkonem trestu odnětí svobody

podaná podle zákona č. 58/1969 Sb. o odpovědnosti za škodu způsobenou rozhodnutím orgánu státu nebo jeho nesprávným úředním postupem (dále jen „**ZOŠ/1969**“), zákona č. 82/1998 Sb. o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem (dále jen „**ZOŠ/1998**“), ustanovení čl. 5 odst. 5 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobody (dále jen „**Úmluva**“) a § 80 písm. b) občanského soudního řádu (dále jen „**OSŘ**“)

Elektronicky

Plná moc

Bez poplatku

Přílohy: podle seznamu; dle textu

I.

1. Rozsudkem Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou ze dne 8. 4. 1993, č. j. 2 T 365/92-246, ve znění rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 7. 7. 1993, č. j. 3 To 150/93-246, byl žalobce uznán vinným trestným činem neoprávněného užívání cizí věci podle § 249 odst. 1 trestního zákona (dále jen „**TrZ/1961**“) a vydírání podle § 235 odst. 1 TrZ/1961, jichž se měl dopustit tím, že dne 30. 7. 1992 kolem 22.20 hod. v objektu firmy Dominant v Hlinsku, okr. Chrudim, při výkonu strážní služby neoprávněně dvakrát užil k jízdě firemní malý motocykl zn. Babeta, a že dne 31. 7. 1992 kolem 2.00 hod. u obce Holetín, okr. Chrudim, násilím odvedl Zuzanu Adámkovou ze silnice do vzrostlého obilí, kde ji donutil ke tření jeho pohlavního údu a orálnímu a análnímu pohlavnímu styku, po němž jí vyhrožoval, že pokud celou událost někomu oznámí, nakazí ji virem HIV nebo ji zastřelí.

2. Za to byl žalobci uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání jednoho roku se zařazením do první nápravně výchovné skupiny. Žalobce následně uložený trest vykonal. Jeho trestní stíhání bylo vedeno vazebně.

3. Rozsudkem Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou ze dne 3. 9. 2010, č. j. 2 T 2/2009-327, byl žalobce na základě povolené obnovy řízení v plném rozsahu zproštěn obžaloby, neboť - v případě obvinění z trestného činu neoprávněného užívání cizí věci - nebylo prokázáno, že se stal skutek, za který byl žalobce stíhán, resp. - u trestného činu vydírání - nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal žalobce¹.

4. V původním trestním řízení se přitom orgány činné v trestním řízení dopustily závažných a frapantních pochybení, zejména tím, že vůbec nepřihlédly ke znaleckému posudku prokazujícímu žalobcovu nevinu a že pochybily ve způsobu provedení rekognice.

Důkaz: trestní spis Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou, sp. zn. 2 T 365/1992
trestní spis Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou, sp. zn. 2 T 2/2009

II.

5. Nedůvodným trestním stíháním, výkonem vazby a nezákonným odsouzením vznikla žalobci značná újma sestávající z materiální i imateriální složky, proto žalobce žádostí ze dne 5. 11. 2010 vyzval Českou republikou, jednajícím ministerstvem spravedlnosti, aby mu za tuto újmu vyplatila náhradu v celkové výši 35 138 104,60 Kč.

6. Žalovaná na tuto výzvu reagovala stanoviskem ze dne 28. 4. 2011, č. j. 2137/2010-ODSK-ODSK/15, v němž uznala nárok důvodným do výše 409 955 Kč a ve zbytku žádost odmítla. Uvedená částka byla žalobci prostřednictvím jeho zmocněnce vyplacena.

7. Protože žalovaná pochybila, když odmítla část žalobcova nároku týkající se valorisace požadované náhrady a za nemajetkovou újmu mu přiznala náhradu toliko ve výši 340 500 Kč, což je částka s ohledem k okolnostem věci zcela nepřiměřená, žalobci nezbyvá než domáhat se zbytku svého nároku podáním žaloby k soudu.

Důkaz: výzva žalobce žalované ze dne 5. 11. 2010 - v příloze
stanovisko žalované ze dne 28. 4. 2011, č. j. 2137/2010-ODSK-ODSK/15 - v příloze

¹ Žalobce byl vedle toho zproštěn obžaloby i ve věci dalšího trestného činu, to však bylo nadbytečné, neboť pro tento trestný čin nebyl nikdy pravomocně odsouzen.

III.

8. Jak dovodil Ústavní soud², při rozhodování o náhradě škody způsobené nesprávným postupem orgánů činných v trestním řízení je třeba vzít v úvahu délku řízení – v daném případě prodlevu mezi řízením původním a obnoveným – jež se musí promítnout i do valorisace této náhrady. Proto žalobce ve své výzvě uplatnil valorisační korekci, provedenou na základě míry inflace odvozené z indexu spotřebitelských cen stanoveného Českým statistickým úřadem.

9. Žalovaná žalobci přiznala *sub A*) na náhradě ztráty na výdělku požadovanou částku 38 400 Kč a *sub C*) na náhradě nákladů trestu částku 1 501 Kč, tzn. rovněž v požadované výši, tyto částky však valorisovat opomněla.

10. Indexy, včetně jejich historie, které žalobce při své kalkulaci použil, zveřejňuje Český statistický úřad na svých internetových stránkách³. Podrobnější tabulka indexů spotřebitelských cen, z níž žalobce při své kalkulaci rovněž podpůrně vyšel, je dostupná na internetových stránkách tohoto úřadu⁴.

11. Pro valorisaci obou nároků žalobce vyšel z míry inflace za roky 1994 až 2009, s tím, že za období let 1992–1993 Český statistický úřad tuto hodnotu nezjišťoval a je proto třeba použít odhad odpovídající roku 1994. Mezi koncem r. 1992, což odpovídá přibližně polovině doby výkonu žalobcova trestu, a koncem r. 2009 činí takto stanovená celková inflace ($1,100 \times 1,100 \times 1,091 \times 1,088 \times 1,085 \times 1,107 \times 1,021 \times 1,039 \times 1,047 \times 1,018 \times 1,001 \times 1,028 \times 1,019 \times 1,025 \times 1,028 \times 1,063 \times 1,010$) - 1 = 1,314 = 131,4 %. Pro stanovení inflace za část roku 2010, která uplynula před zasláním výzvy žalované, lze přitom vyjít z údaje o meziročním růstu spotřebitelských cen v jednotlivých měsících roku 2010, z čehož lze odhadnout, že za toto období ceny vzrostly cca o 0,6 %. To dává celkovou valorisační korekci 132,0 %.

12. Proto žalobce na ušlé mzdě požadoval celkem 81 869 Kč a na náhradě nákladů trestního řízení 3 482 Kč, tedy celkem 85 351 Kč. Přiznáno mu však bylo pouze 39 901 Kč, rozdíl ve výši **45 450 Kč**, odpovídající valorisaci, je proto třeba uplatnit touto žalobou.

IV.

13. Na náhradě nemajetkové újmy žalovaná žalobci *sub E*) přiznala částku 120 000 Kč za nedůvodné trestní stíhání, 145 500 Kč za vazbu a 75 000 Kč za výkon trestu, tedy celkem 340 500 Kč.

14. Vzhledem k tomu, že před incidentem byl žalobce dosud netrestanou, naprosto bezúhonnou a okolím respektovanou osobou, a poté se stal bez své viny soudně trestaným a vězněným delikventem s historií sexuálního násilí, došlo k absolutní a do značné míry i nevratné degradaci jeho vážnosti, důstojnosti a postavení ve společnosti.

15. Přiznaná částka je proto naprosto nepřiměřená. Nízká by byla i v případě, že by se odškodňovala pouze doba výkonu a vazby a trestu, natožpak má-li tato náhrada pokrýt i dopad nesprávného úředního postupu na další žalobcův život. Žalobce, který se nedopustil žádného

2 náleží Ústavního soudu ze dne 13. 7. 2006, sp. zn. I. ÚS 85/04, na <http://nalus.usoud.cz/Search/GetText.aspx?sz=1-85-04>

3 na adrese http://www.czso.cz/csu/redakce.nsf/i/mira_inflace

4 na adrese [http://www.czso.cz/csu/redakce.nsf/i/tab_1_indexy_spotrebitelskych_cen_zivotnich_nakladu_mesicne/\\$File/cisccr010908_1.xls](http://www.czso.cz/csu/redakce.nsf/i/tab_1_indexy_spotrebitelskych_cen_zivotnich_nakladu_mesicne/$File/cisccr010908_1.xls)

protiprávního jednání, byl vinou orgánů činných v trestním řízení nejprve rok vězněn a poté se vrátil do společnosti se stigmatem sexuálního násilníka, jež ve způsobu, jak je okolím vnímán, přetrvává do značné míry po celý zbytek jeho života.

16. Žalobce se proto na soud obrací s nárokem na celý rozdíl mezi požadovanou a přiznanou náhradou, tzn. **34 659 500 Kč**. Celkem tedy žalobce po žalované požaduje částku **34 704 950 Kč** s příslušenstvím.

V.

17. Příslušenství pohledávky bylo stanoveno *per analogiam* podle ustanovení § 1 nařízení vlády č. 142/1994 Sb., kterým se stanoví výše úroků z prodlení a poplatku z prodlení podle občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, a to v souladu s judikaturou Ústavního soudu od 9. 5. 2011 do zaplacení.

VI.

18. Ústřední správní úřad, jímž žalovaná jedná, má sídlo v obvodu Obvodního soudu pro Prahu 2, a ve věci jde o náhradu nemajetkové újmy v penězích, podle ustanovení § 9 odst. 1 a § 85 odst. 4 OSŘ je tudíž dána věcná i místní příslušnost tohoto soudu.

VII.

19. Ze shora uvedených důvodů žalobce navrhuje, aby soud po projednání jeho žaloby vydal tento

rozsudek:

1. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 34 704 950 Kč s úrokem z prodlení ve výši výši 7,75 % ročně od 9. 5. 2011 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.

2. Žalovaná je povinna uhradit žalobci náklady řízení, a to do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám jeho právního zástupce.

V Praze dne 4. května 2011

Jan Šafránek

Seznam příloh:

1. plná moc
2. výzva žalobce žalované ze dne 5. 11. 2010
3. stanovisko žalované ze dne 28. 4. 2011, č. j. 2137/2010-ODSK-ODSK/15